

Атанас Далчев

И сърцето най-сетне умира

На годините бързеят всичко отнася.
И сърцето най-сетне умира.
С безразличие ти отминаваш врага си,
преставаш да искаш и дириш.

Срещнеш ли тази, която си любил,
не намираш какво да й кажеш.
Отдръпва смутено ръката си груба
пред зора ти просека даже.

1956 г.

КРАЙ

© 1956 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12142>]